

Fæstningsartilleriafdelinger. Noverensstemmelsen med tidligere Forslag synes derfor i Virkeligheden ikke at være tilstede. — Med Hensyn til Lovforslagets § 7 er jeg i alt Væsentligt enig i det, der er kommet frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Zvermoes) og det ærede Medlem fra Odense (Koch). Efter min Opfattelse er det, saavel af Hensyn til Mandstabets Uddannelse og Disciplin som af Hensyn til hele Mandstabets Velvære, en Nødvendighed, at der i de forskellige Garnisoner er det Nødvendige tilstede i Retning af Øvelseslokaler, i Retning af Sygehuse og i Retning af Kaserner. Efter den bestaaende Lovgivning er en stor Del af Byrden i saa Henseende lagt paa Kommunerne, og det vides jo ogsaa, at flere af Kommunerne loyalt ere komne Krigsbestyrelsens Ønsker i den Henseende imøde. Det stiller sig nu klart for mig, at det for Rigsdagen vil være en Pligt ved Behandlingen af Hærslovsforlaget at afgjøre et Enten-Eller-Spørgsmaal med Hensyn til Garnisoneringsforholdene, enten at give Kommunerne det Tilfagn, som i en lang Aarrække, nemlig lige siden 1867, har været stillet dem i Udsigt om Garnisoneringsforholdenes Ordning ved Lov, eller ogsaa, forsaavidt man ikke vil dette, men vil overlade det til Administrationen at fastsætte det, at bestemme sig til at gaa over til et helt andet System, saa det ikke bliver Kommunerne, men Staten, hvem Indkvarteringsbyrden kommer til at paahvile, saaledes at det bliver Staten, der altsaa vil komme til at godtgjøre de Kommuner, der allerede have offret betydelige Midler paa at opføre militære Bygninger, deres havte Udlæg, og i de Garnisoner, hvor saadanne ikke ere oprettede, at supplere det Manglende. Det stiller sig klart for mig, at der her er et Enten-Eller, som det vil være Rigsdagens Pligt ved denne Leilighed at træffe sit Valg imellem. Jeg skal ikke opholde mig ved saadanne mindre Punkter som, at jeg vilde sætte mere Pris paa, at Lallet 500 kom til at remplacere Lallet 450 med Hensyn til Rekrutterne; jeg mener, at dette hører nærmest under Udvalgsforhandlingen. Der er i Hærslovsforlagets § 13 foreslaaet en Indskrænkning af den Vinterstyrke af Fodfolket, som efter den nugældende Lov ligger til Tjeneste. Jeg er ganske vist ikke uden Betænkelighed ved en saadan Indskrænkning, men jeg kan dog ikke sige Andet, end at jeg tror, at man vil kunne være istand til at gaa ind derpaa under den Forudsætning, at den høitærede Krigsminister da virkelig faar opfyldt de to Betingelser, han har stillet for en saadan Redskættelse, nemlig dels at der bevilges Penge til et større Antal Militærarbejdere til forskjellig Kasernetjeneste, og at Artilleriet faar den af den høitærede Minister foreslaaede Udvidelse, saaledes at det vil være istand til at overtage den større Del af Bagtjenesten her i Kjøbenhavn. Smidlertid vil jeg dog gjøre en lille

Bemærkning, og det er, at det stiller sig for mig, naar man vil gaa ind derpaa, som en Nødvendighed at træffe en Overgangsbestemmelse. Jeg forudsætter, som jeg tidligere har nævnt, at der vil hengaa nogle Aar, inden man bliver istand til at oprette en ny Fæstningsartilleriafdeling, og da Artilleriet altsaa i den Tid ikke vil kunne overtage Bagtjenesten i den fulde Udstrækning, som det er paatænkt, vil det vistnok være nødvendigt for denne Tid at danne en Overtagstid, hvor Infanteriets Vinterstyrke er noget større, end det her er paaregnet. Ligeledes kan jeg ikke se Andet end, at den høitærede Minister forudsætter, at det Mandstab, der ligger inde, skal kunne uddannes til en Slags Elitemandstab. I hvorvel jeg ikke har Noget derimod, men endog anser det for meget hensigtsmæssigt, er det dog tvivlsomt, om alt det Mandstab, der efter Lovforslaget skal blive inde, i Virkeligheden med fuld Ret kan henregnes til en saadan Elite. Jeg tænker nemlig paa det Mandstab, som efter Lovforslaget kan holdes tilbage forlovs af Afdelingerne, fordi det ikke har opnaaet tilstrækkelig Uddannelse. Navnlig naar man ser hen til, hvad der er nævnt af den høitærede Krigsminister i Motiverne, Tillæg A., Sp. 1699—1700, saa tvivler jeg paa, at det er berettiget at henregne dette Mandstab til Eliten. Vil man derfor fastholde det Princip, som den høitærede Krigsminister her har bragt i Forslag, vil jeg henstille til Overveelse, om det ikke maatte være naturligt at lade saadant Mandstab blive regnet som overtalligt udover de 100 Mand. I § 15 er der fremsat Forslag med Hensyn til Indkaldelserne for de forskjellige Vaaben. Ved disse Forslag er det jo klart, at Artilleriet har vundet meget, og at Rytteriets og navnlig Fodfolkets Uddannelse er bleven noget svagere. Jeg erkjender nu imidlertid fuldt, at der i den nu gjældende Hærslov har været viist stedmoderlig Behandling mod Artilleriet, og jeg skal derfor ingenlunde stille mig paa et Standpunkt, der afsvejer smaaligt mellem de forskjellige Vaabenarter, naar det i det Hele, som jeg erkjender, at det her er Tilfældet, maa betragtes saaledes, at der er gjort Fremskridt. Jeg skal derfor ingenlunde stille noget Forslag om, at man med Hensyn til den Indskrænkning, der er foreslaaet med Hensyn til Infanteriets Øvelse, skulde komme til at vende tilbage til det nu Bestaaende, idet jeg erkjender, at man er bunden ved visse Begrænsninger i Budgettet, og at den foreslaaede Udvidelse for Artilleriet er nødvendig, og at der ikke er Andet at gjøre end at ordne det paa den Maade, som den høitærede Krigsminister har foreslaaet. Derimod er jeg med Hensyn til Anvendelsen af den Tid, her er Tale om, med Hensyn til Fordelingen af Arbeidet og Uddannelsen, fuldstændig enig med, hvad der er kommet frem fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 3die Valgfreds og Randers Amts 2den Valgfreds.